

TTT/52 - Ihmiskunnan Epäoikeudenmukaisuus ja Rappeutuminen

Heikkojen Sorto ja Hyväksikäyttö Voimakkaiden Toimesta

Näin sanoo Herra...

1. Jos ihmiset ymmärtäisivät, että maapallo on luotu kaikkia varten ja oppisivat jakamaan oikeudenmukaisella tavalla veljiensä kanssa kaikki aineelliset ja hengelliset aarteet, joiden kera heidän olemassaolonsa on kylvetty, todella Minä sanon, että täällä maapallolla te voisitte alkaa tuntemaan hengellisen Valtakunnan rauhaa. (12, 71)

2. Ettekö usko, että ihmiskunnan jakaantuminen kansoihin ja rotuihin on aika alkukantaista? Ajatteletteko te, että jos edistymisenne yhteiskunnassanne, josta olette niin ylpeitä, olisi todellinen, voiman ja pahuuden laki ei siltikään olisi vallitsevaa, mutta sen sijaan kaikki olemassaolon teot olisivat omantuntonne valon ohjaamia? Ja te, Minun ihmiseni, älkää laittako itseänne tämän tuomion yläpuolelle, sillä myös teidän joukoistanne Minä löydän ristiriitoja ja eroavaisuuksia. (24, 72)

3. Pitäkää mielessä Israelin esimerkki, josta historia puhuu, kun heidän täytyi vaeltaa erämaassa niin kauan; he kamppailivat paetakseen Egyptin vankeutta ja epäjumalanpalvontaa, mutta myös tavoittaakseen rauhan ja vapauden maan.

4. Tänään koko ihmiskunta on kuin tuo kansa, jotka Faarao vangitsi: uskomukset, opit ja lait ovat ihmisten määräämiä; kansakuntien enemmistö on muiden voimakkaampien kansakuntien orjia; kova kamppailu ja pakotettu työ nälän ja nöyryytyksen piiskojen alla, ovat katkera leipä, nyt ihmiskunnan suuren osuuden syömä.

5. Kaiken tämän vuoksi, halu vapautukseen, rauhaan ja parempaan elämään, on kasvamassa ihmisten sydämissä. (115, 41-43)

6. Tämä maailma, jonka pitäisi olla yhden ainoan perheen koti, joka sisältää koko ihmiskunnan, on epäsovun alue, ja syy järjettömiin intohimoihin, maanpetokseen ja sotaan. Tämä elämä, jota tulisi hyödyntää opiskelua, meditaatiota varten ja ponnistelua varten, tavoittaa ikuinen elämä koettelemustensa, oppituntiansa ja hyötyjensä käytön kautta; hyödyt, joita se antaa hengelle, ovat ihmiskunnan väärin ymmärtämät, sallien sydämensä tulla myrkytetyksi kapinalla, katkeruudella, aineellisuudella ja toisinajattelulla. (116, 53)

7. Maapallon ihmisparat, jotkut orjuutettuina, toiset nöyryytettyinä ja loput on ryöstetty omien johtajiensa ja edustajiensa toimesta!

8. Teidän sydämenne jo valmiiksi eivät rakasta niitä, jotka hallitsevat teitä maapallolla, sillä luottamuksenne on petetty. Te ette enää luota oikeudenmukaisuuteen tai tuomarienne jalomielisyyteen, ettekä enää usko heidän lupauksiinsa, sanoihinsa, ettekä heidän hymyihinsä. Te olette nähneet, että tekopyhyys on ottanut haltuun heidän sydämensä ja vakiinnuttanut maapallolla valheiden, valheellisuuksien ja petkutuksen hallinnon.

9. Ihmisparat, jotka kestävät raataa olkapäitään myöten kuin tukematon taakka. Tuo työ ei ole enää se, mikä oli lain siunaama ja jolla ihminen hankki sitä, mikä oli välttämätöntä hänen toimeentulolleen, vaan se on tullut epätoivoiseksi ja ahdistuneeksi elämänkamppailuksi. Ja mitä ihmiset saavat vaihtokaupassa, työstään ja elämästään? Leivänkannikan ja katkeruuden maljan?

10. Todella Minä kerron teille, tämä ei ole ylläpitoa, jonka Minä talletin maapallolle nautinnoksenne ja suojelukseksenne; tämä on eripurun, turhuuksien, epäinhimillisten

tuntemusten leipä. Lopulta, se on todiste vähästä tai olemattomasta hengellisestä kehitymisestä niitä ihmisiä koskien, jotka johtavat teitä ihmiselämässä.

11.Minä näen, että te iskette leivän toinen toistenne käsistä, että kunnianhimoiset eivät voi kestää nähdä, kun muut omistavat yhtään mitään, sillä he toivovat sen kaiken itselleen; Minä näen vahvan ottavan leivän heikolta ja nämä tyytyvät katsomaan vahvojen syövän ja nauttivan.

12.Minä kysyn silloin: Missä on tämän ihmiskunnan moraalinen edistyminen? Missä on heidän kaikkein jaloimpien tunteittensa kehittyminen?

13.Todella, aikana, jolloin ihmiset elivät luolissa ja peittivät itsensä petojen nahkoilla, silloin he myös iskivät ruuan muruset kanssaihmistensä suista, myös silloin vahvat ottivat suuremman osuuden, silloin myös heikkojen ponnistukset oli otettu niiden käyttöön, jotka hallitsivat voimalla ja silloin myös ihmiset tappoivat ihmisiä, heimot tappoivat heimoja ja kansat tappoivat kansoja.

14.Missä on ero nykyisen ihmiskunnan ja noitten aikojen ihmiskunnan välillä?

15.Kyllä, Minä tiedän, että te tulette kertomaan Minulle, että on ollut monia edistymisiä. Minä tiedän, että te tulette puhumaan yhteiskunnastanne ja tieteestänne. Minä kerron teille: Kaikki nämä ovat tekopyhyyden naamioita, joiden takana te piilotatte totuutta tunteistanne ja mielijohteistanne, jotka ovat yhä alkukantaisia, koska ette ole viitsineet edes vähän kehittää henkiänne Minun Lakini noudattamisessa.

16.Minä en kerro teille, että älkää tutkiko tiedettä; päin vastoin: tutkikaa, analysoikaa, kasvaka ja moninkertaistukaa tiedossa ja älykkyydessä aineellisessa elämässä, mutta osoittakaa armeliaisuutta toinen toisianne kohtaan; kunnioittakaa kanssaihmistenne pyhiä oikeuksia, ymmärtäkää, ettei ole lakia, mikä antaa vallan kenellekään ihmiselle hävittää veljensä elämää, yhteenvetona, ihmiskunta tehkää jotakin soveltaaksenne Minun korkeinta käskyäni: "Rakastakaa toinen toisianne" elämiinne, niin että voitte viimein olla vapautettuja moraalisesta ja hengellisestä suosta, mihin olette vajonneet. Kun putoaa tuo valheiden hunttu, joka on peittänyt kasvonne, valonne tulee vuotamaan teistä ulos, vilpittömyys tulee loistamaan teistä ja totuus tullaan vakiinnuttamaan elämässänne; silloin te kykenette sanomaan, että olette edistyneet.

17.Vahvistakaa itsenne harjoittamalla Minun opetuksiani, niin että tulevaisuudessa sananne voivat olla aina todellisen armeliaisuuden, viisauden ja veljeyden tekojen tukemia. (325, 10-20)

18.Minä lähetän teille Minun rauhani, mutta todella Minä kerron teille, kun on olemassa ihmisiä, joilla on kaikki mitä he tarvitsevat, mutta jotka unohtavat ne, jotka ovat kuolemassa nälkään, heillä ei tule olemaan rauhaa maapallolla.

19.Rauha ei ole ihmisten suuruudessa, eikä rikkauksissa. Se on hyvässä tahdossa, toinen toistaan rakastamisessa, muiden palvelemisessa ja kunnioittamisessa. Oi, jos vain maailma ymmärtäisi nämä oppiläksyt, viha katoaisi ja rakkaus syöksyisi ihmisyydämeen. (165, 71-72)

Ihmiskunnan Turmeltuneisuus

20.Ihmiskunta on karilla syntien ja paheitten myrskyn keskellä. Eivät ainoastaan aikuisiksi tultuaan, ihmiset saastuta henkiään sallimalla intohimojensa purkautumisen, jo herkässä lapsuudessaan he näkevät aluksensa uppoamisvaarassa.

21.Minun sanani, täynnä ilmestyksiä, nousee tämän ihmiskunnan keskuudessa, niin kuin valtava majakka, mikä näyttää hylätyille uhreille todellisen reitin ja rohkaisee toivoa niissä, jotka olivat menettämässä uskonsa. (62, 44)

22.Ihmiskunta on moninkertaistunut syntiensä kanssa. Maailmassa ei ole pulaa kaupungeista, jotka ovat myrkyttämässä sydämiä, kuten teki Sodoma ja Gomorra, joiden hävyttömyys kaikui läpi koko maailman. Huolimatta tosiseikasta, että noiden kaupunkien asukkaat eivät olleet tekopyhiä, sillä he tekivät syntiä päivänvalossa, noista synnillisistä kaupungeista ei ole jälkeäkään jäljellä.

23.Tämänpäivän ihmiskunta, joka piilottelee varjoissa, antaakseen vallan intohimoilleen ja jälkeensä teeskentelee rehtiä ja puhtautta, tulee saamaan vakavamman tuomion kuin Sodoma.

24.Kaikkien menneitten sukupolvien tuhoisa perintö, intohimoineen, paheineen ja sairauksineen, kantaa hedelmää tänä aikana; pahan puu on kasvanut ihmisten sydämiin, synnin lannoittama puu ja minkä hedelmät jatkavat miesten ja naisten houkuttelemista, saaden uusia sydämiä lankeamaan joka päivä.

25.Tuon puun varjoon miehet ja naiset kaatuvat, ilman voimaa vapauttaa itseään sen vaikutuksesta; on löydettävissä rikkinäisiä hyveitä, tahrattuja kunnioita ja monia, monia kitukasvuisia elämiä.

26.Eivät vain aikuiset juokse maailman nautintojen ja lihan perässä; ajan mittaan kertynyt myrkky on tavoittanut nuoret myös ja jopa lapset. Ja mitä tekevät ne, jotka ovat päässeet pakoon pahan tuhoisaa vaikutusta? Mitä he tekevät niille, jotka ovat eksyksissä? He tuomitsevat heidät, arvostelevat heitä, ja järkyttyvät heistä. Harvat ovat rukoilemassa niiden puolesta, jotka ovat eksyneet tieltään ja harvemmat vielä, jotka keskittävät osan elämistään pahaa vastaan taistelemaan.

27.Todella Minä kerron teille, Minun Valtakuntaani ei tulla vakiinnuttamaan ihmisten keskuudessa, kun pahan puu vielä elää. On välttämätöntä tuhota tämä voima ja sen vuoksi on välttämätöntä saada ainoa ase, mitä synti ei voi vastustaa: rakkauden ja oikeudenmukaisuuden miekka. Ymmärtäkää, etteivät tuomiot ja rangaistukset, vaan pikemminkin rakkaus, anteeksianto ja armeliaisuus: Minun oppini ydinolemus tulee olemaan valo, joka valaisee polkunne ja opetus, joka johtaa ihmiskunnan kohti pelastusta. (108, 10-14)

28.Aineellisuutenne on tehnyt pätsin Paratiisista, joka ihmiselle luotettiin.

29.Valheellista on elämä, jota ihminen viettää, valheellisia heidän nautintonsa, valtansa ja varakkuutensa. Valheellisia myös heidän viisautensa ja tieteesä.

30.Molemmat sekä rikkaat että köyhät ovat huolissaan rahasta, minkä omistaminen on pettävää, te huolehditte kivusta ja sairaudesta ja te täriseätte kuoleman ajatuksesta. Jotkut pelkäävät menettävänsä sen, mitä heillä on ja toiset ovat innokkaita saamaan sitä, mitä eivät ole omistaneet koskaan. Joillakin on ylimäärää, toisilta puuttuu. Mutta kaikki nämä ponnistelut, intohimot, tarpeet ja kunnianhimot ovat vain suhteessa aineelliseen elämään, ruumiin nälkään, alempiin intohimoihin, tarpeisiin ja kunnianhimoihin: ihmisen kaipauksiin, aivan kuin ihmisillä todella ei olisi henkiä.

31.Maailma ja aineellinen ovat väliaikaisesti kukistaneet hengen, alkaen kukistamaan sitä orjuuteen ja lopettamaan turmelemalla sen tehtävän ihmiselämässä. Kuinka ette itse voi oivaltaa

että nälät, kurjuus ja kipu ja ahdistus, jotka sortavat elämääne, ovat vain uskollinen heijastus henkenne kurjuudesta ja kivusta. (272, 29-32)

32.Maailma tarvitsee Minun sanaani; ihmiset ja kansat tarvitsevat Minun rakkauden oppituntejani; johtaja, tiedemies, tuomari, Hän, joka ohjaa henkiä, Hän joka opettaa kaikkia niitä, jotka tarvitsevat Minun totuuteni valoa ja täsmälleen siksi Minä tulin tänä Aikakautena, valaisemaan henkiä, sydämiä ja ihmisen ymmärrystä. (274, 14)

33.Teidän planeettanne ei vielä ole rakkauden, rauhan, tai hyveen asuinpaikka. Minä lähetän puhtaita henkiä maailmaanne ja te palautatte heidät Minulle epäpuhtaina, koska ihmisten elämät ovat kyllästettyjä synnillä ja turmeltuneisuudella.

34.Minä katson hyveitä kuten pieniä valoja eristettyinä henkien joukossa - itsekkyyden, mielipahan ja vihan tuulien pieksemänä; nämä ovat hedelmiä, joita ihmiskunta tarjosi Minulle. (318, 33-34)

Epäkypsän Ihmiskunnan Harhaanjohdettu Maailma

35.Teillä on hallitsijoita, joiden sydämissä ei ole ihmistensä hallitsemiseen tarvittavaa oikeudenmukaisuutta eikä jalomielisyyttä, sillä he tavoittelevat vallan ja rikkauksien saitaa ihannetta; ihmiset, jotka kutsuvat itseään Minun edustajikseni, mutta jotka eivät rakasta kansaihmissiään; lääkäreitä, jotka eivät tiedä tehtävänsä ydinolemusta, mikä on armeliaisuus ja tuomareita, jotka hämmentävät oikeudenmukaisuutta kostolla ja jotka käyttävät lakia kieroutuneisiin päämääriin.

36.Kaikki ne, jotka erkanevat polultaan, ja joiden katse vaeltaa lampun valosta, joita he kantavat omantuntonsa majakassa, eivät voi kuvitella tuomiota, jota ovat itselleen valmistelemassa.

37.On olemassa myös niitä, jotka ovat ottaneet tehtäviä, jotka eivät ole heidän ja jotka virheillään antavat todisteen ehdottomasta tarvittavien lahjojen puutteesta täyttää asemansa, jonka ovat ottaneet.

38.Ja niinpä te voitte löytää Jumalan palvelijoita, jotka eivät (niitä) ole, sillä heitä ei lähetetty siihen tehtävään; ihmisiä, jotka johdattavat ihmisiä, mutta jotka eivät ole kyvykkäitä ohjaamaan edes omia askeleitaan, opettajia, joilla ei ole opettamisen lahjaa ja jotka valon antamisen sijaan luovat hämmennystä; ja lääkäreitä, joiden sydämissä ei syki sääliä muiden kipuja kohtaan, ymmärtämättä, että Hän, joka todella kantaa tämän kutsumuksen, on Kristuksen apostoli.

39.Ihmiset ovat häpäisseet kaikki Minun instituutioni, mutta on tullut aika, kun kaikki heidän työnsä tullaan tuomitsemaan. Tuon tuomion tekeminen lankeaa Minulle, mistä syystä Minä kerron teille, olkaa valppaita ja noudattakaa Minun rakkauden ja anteeksiannon sääntöjäni. (105, 16-19)

40.Katsokaa tätä maailmaa: röyhkeä, uhmakas ja ylpeä ihmisen töistä, mitkä hämmästyttävät tämän vuosisadan sukupolvia. Enemmistössään he eivät usko, eivätkä rakasta hengellistä ja sen vuoksi eivät rukoile, eivätkä harjoita Minun Lakiani. Joka tapauksessa he tuntevat itsensä tyytyväisiksi ja ylpeiksi kyetäkseen kerskaamaan tällä ihmeitten pahaenteisellä maailmalla, jonka ovat luoneet tieteensä voimalla.

41.Tämä ihmisen ihmeitten maailma, joka on rakennettu tieteen, ponnistelun, sodan ja kyynelten vuosisatojen kautta, tullaan tuhoamaan heidän omilla käsillään ja omilla aseillaan, koska aika on tulossa, kun ihmiskunta tulee oivaltamaan töittensä epäjohtonmukaisuuden ja haurauden; töistä on puuttunut rakkautta, oikeudenmukaisuutta ja todellista kaipuuta tulla täydelliseksi.

42. Pian te tulette tietämään, ettette ole mitään ilman Jumalaa. Että vain Minulta te voitte ottaa voimaa, elämää ja älykkyyttä luodaksenne sopusointuisen rinnakkaiselon ihmisen hengen ja ihmisosan välille. (282, 9-11)

43. Ihmiset puhuvat ”antiikin”, ”pitkien vuosisatojen” ”kaukaisesta menneisyydestä” ja ”loputtomista aikakausista”, kuitenkin Minä näen teidät aina pieninä. Minä näen, että te olette kasvaneet vähän hengellisesti. Minä huomioin maailmanne olevan yhä lapsuudessaan, vaikka uskotte, että olette saavuttaneet kypsyyden.

44. Ei, ihmiskunta. Niin kauan kuin henki ei anna todistusta kypsyydestä, ylevöitymisestä, täydellisyydestä, edistymisestä ja edistyksestä elämänne eri asteilla, te ette tule liikkumaan edemmäs esitellen Minulle pelkkiä ihmistöitä, jotka ovat suuria vain ulkomuodoltaan, mutta ovat ilman moraalista sisältöä tai kiinteyttä, koska niistä puuttuu rakkaus. (325, 62-63)

45. Se on ratkaisevaa aikaa hengille, kamppailun aikaa; todella, kaikki on kilpailua ja ponnistelua. Tuo sota tapahtuu kunkin ihmisen sydämissä, kotiensa sydämissä ja jokaisen rodun kaikkien kansojen, kaikkien instituutioiden juurilla.

46. Taistelu ei tapahdu vain aineellisella tasolla, vaan myös hengellisellä. Se on suuri taistelu, jota muitten aikojen profeetat ovat symbolisesti pohtineet ja tämän ajan profeetat ja näkijät nähneet kuin kuvajaisten tavoin.

47. Kuitenkin, tuo kamppailu, joka liikuttaa ja ravistelee kaikkia; tuota kamppailua ei ihmiskunta ymmärrä, vaikka he ovat taistelun todistajia ja osapuoli.

48. Ihmisten askelta kiirehditään näinä päivinä, mutta minne he menevät? Mihin määränpään he kiirehtivät niin? Voivatko he saavuttaa onnellisuutta tällä jyrkällä rinteellä? Löytävätkö he rauhan kaipuunsa tai suuruuden, jota kukin itsekkäästi toivoo?

49. Minä voin kertoa teille, että se mitä ihminen tulee itse asiassa tavoittamaan kiirehdityillä askeleilla, on täydellinen uupumus. Ihmisten henget ja sydämet edistyvät kohti inhoa ja väsymystä, mutta ihmiset itse valmistelivat tuon hornan.

50. Tuohon hornaan, tuohon täydelliseen uupumukseen, Hän tulee lankeamaan. Ja tuosta vihojen ja nautintojen kaaoksesta, täyttymättömien intohimojen, synnin ja haureuden, sekä ihmisten että hengellisten lakien häpäisystä, Hän tulee löytämään ilmeisen hengen kuoleman, sydämen ohikiitävän kuoleman.

51. Mutta tuosta kuolemasta Minä saan ihmiset nousemaan jälleen elämään. Minä tulen saamaan heidän saavan ylösnousemuksensa ja saamaan heidät kamppailemaan tuossa uudessa elämässä, kaikkien ihanteiden uudelleen syntymisen puolesta: kaikkien periaatteitten ja hyveitten renesanssissa, mitkä ovat hengen luonteenpiirteet ja hengen perintö, mitkä ovat heidän alkunsa, heidän Alfansa. Sillä Minusta henki versoi esiin, Minusta se otti elämänsä, Minun täydellisyydestäni se joi ja Minun armollani se kyllästettiin. (360, 6-8)